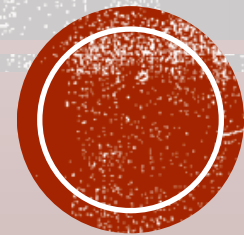

ESTILS D'ENSENYANÇA: COMANDAMENT DIRECTE

ÍNDEX

- 1. Història de l'estil
- 2. Anatomia de l'estil
- 3. Objectius de l'estil
- 4. Descripció d'un episodi amb Comandament Directe
- 5. Com aplicar el Comandament Directe
 - Preimpacte
 - Impacte (explicació de rols, transmissió de continguts, explicació dels procediments logístics)
 - Postimpacte
- 6. Característiques de l'estil
- 7. Comentaris específics
- 8. Problemes comuns a evitar
- 9. Els canals de desenvolupament
- 10. Bibliografia

1. HISTÒRIA DEL COMANDAMENT DIRECTE

Es històricament el primer que s'ha utilitzat en educació física.

(1960-1970)

molt estricte

concepcions militaristes

Actualitat

no és tan estricte

PERÒ

característiques bàsiques prevalen en algunes parts de la sessió d'EF.

escalfament

o

en activitats populars.

(aeròbic, classes de ball de saló...)

2. ANATOMIA DE L'ESTIL

Total protagonisme del professor
en la presa de decisions.

La funció de l'alumne consisteix a:
executar, seguir, obeir.

Relació entre l'estímul del
professor i la resposta de l'alumne.

3. OBJECTIUS DE L'EST

1. Resposta immediata a l'estímul.
2. Uniformitat.
3. Conformitat.
4. Execució sincronitzada.
5. Afinitat a un model predeterminat.
6. Rèplica d'un model.
7. Precisió en la resposta.
8. Perpetuació de tradicions culturals a través de costums i rituals.
9. Manteniment de normes estètiques.
10. Millora de l'*esperit del cos* (comú en el grup).
11. Eficiència del temps útil.
12. Seguretat.
13. Altres.

4. DESCRIPCIÓ D'UN EPISODI

Domini total

Complet coneixement

5. COM APLICAR EL COMANDAMENT DIRECTE

5.1 FASE DE PREIMPACTE

- 1. Identificació del contingut (p.e., futbol, rugbi, etc.).
- 2. Definir els objectius de la lliçó.
- 3. **Nombre d'episodis.** L'episodi és la unitat de temps en què el professor i l'alumne segueixen un mateix estil d'ensenyança i busquen un mateix objectiu.
- 4. Tasques específiques. Identificació i descripció perquè els alumnes participen en la consecució de l'objectiu de l'episodi.
- 5. Objectius. Són la raó per seleccionar una tasca concreta. Aquests objectius poden donar-se en funció del contingut i en funció del rol de l'alumne.

- **6. Estil d'ensenyança.** Identificar l'estil permetrà aconseguir els objectius.
- **7. Logística.** Concernent a tres aspectes principals:

- **8. Temps.** La durada ha de ser suficient perquè tots els alumnes puguin aconseguir els objectius.
- **9. Observacions.** Aquesta columna s'utilitza per apuntar comentaris, preguntes i suggeriments.

5.2 FASE D'IMPACTE

Temps de pràctica

- Propòsit → Fer efectiva la participació dels alumnes en congruència amb les decisions preses en el preimpacte.
- En el comandament directe el professor prendrà les decisions per crear les condicions de la pràctica:

Explicació de rols

Transmissió de continguts

Explicació dels procediments logístics

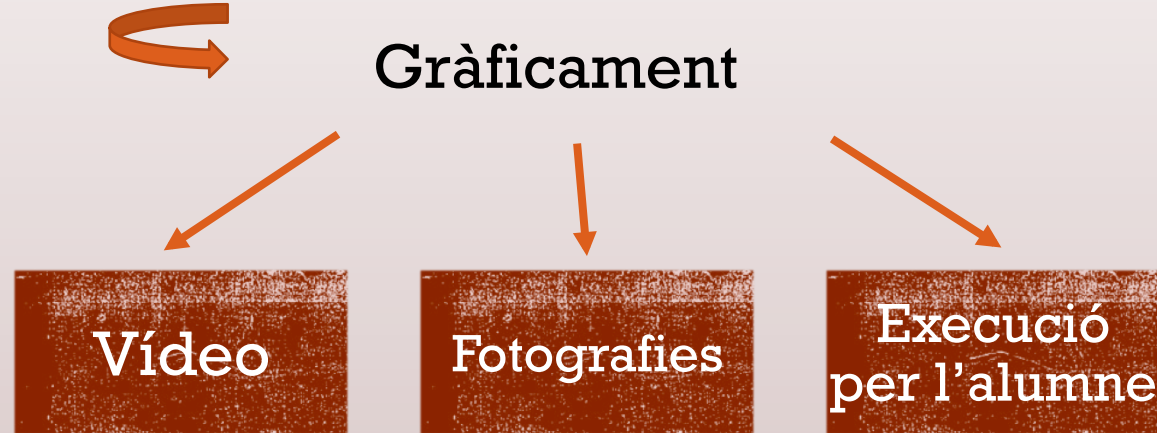
Explicació de rols

- En tota relació professor-alumne els dos poden prendre decisions.
- Aquestes decisions es poden repartir de diferents formes, depenent del propòsit de la relació.
- Una d'aquestes **formes de relació** consisteix en la total presa de decisions del professor, amb la consegüent resposta per part de l'alumne.
- L'objectiu és aconseguir una **resposta immediata** per aprendre tasques de forma ràpida i precisa.
- Aquest tipus de relació (Comandament Directe) facilita la consecució d'objectius.

Transmissió de continguts

- El professor demostra la tasca, establint el model d'execució.

- El professor explica els detalls necessaris per a la **comprensió de la tasca**.

Depenent de la tasca es necessitarà un temps d'explicació

- El professor deu dedicar el mínim de temps a la demostració i explicació, sent el temps de pràctica elevat.

Explicació dels procediments logístics

- Inici de l'activitat, essència de la fase d'impacte.
- Els alumnes actuen segons els senyals de comandament i les tècniques de suport rítmic regulades pel professor.

5.3 FASE DE POSTIMPACTE

- ⦿ Els alumnes realitzen feedbacks sobre la pròpia tasca i les actituds del professor.
- ⦿ En aquest estil d'ensenyament es redueix el temps d'explicació i s'augmenta el temps de pràctica dels alumnes.

6. CARACTERÍSTIQUES DE L'ESTIL

El contingut és fix i representa una sola norma.

El professor és l'expert que selecciona els continguts i les tasques.

El contingut s'aprèn per memòria immediata i a força de repeticions.

Com més ràpida siga la capacitat de reproducció del moviment, més fàcil serà que l'alumne passe als altres aspectes del contingut.

El contingut pot dividir-se en parts, repetint pel procediment d'estímul-resposta amb un reduït temps d'aprenentatge.

No es tenen en compte les diferències individuals; es busca la reproducció del contingut seleccionat.

A través de la pràctica continuada, s'aconsegueix uniformitzar l'execució del grup.

L'alumne experimenta ràpids progressos.

L'objectiu final consisteix en l'eliminació de les desviacions individuals d'execució respecte al model.

7. COMENTARIS ESPECÍFICS

- Com en cada estil, té els seus pros i contres.
- Sessions de l'estil M.D.
 1. Sensibilitat de l'individu en la relació amb el professor.
 2. Integració de diferents dimensions.

Selecció de continguts

Temps de pràctica

Ajustos logístics

Feedback

Relació activa

3. Context emocional de l'estil.
 1. Abús de poder.
 2. Ús del comandament directe amb l'afecte, l'atenció i el *carinyo*.

PROBLEMES COMUNS A EVITAR

- Si el **ritme** de la sessió no és adequat, la classe no executarà els moviments de forma sincronitzada.
- La **repetició** constant d'un mateix senyal pot provocar malestar, per tant es deu variar.
- Un **excés** de repetició d'una mateixa tasca pot produir avorriment o fatiga.
- **Aturar la classe** per les dificultats d'un o dos alumnes interromp l'activitat i desvia l'atenció, entorpint el bon desenvolupament.
- Poden aparèixer altres problemes, però en les mans del professor hi ha buscar **solucions** i fer els **ajustos necessaris**.

9. ELS CANALS DE DESENVOLUPAMENT

- Qüestió final: ¿Què és el que realment passa quan es participa en un tipus d'experiència o un altre?
- Cal formular hipòtesis, preguntar-se i verificar la possible relació entre les experiències en un estil determinat i l'actitud de l'alumne en els diferents canals de desenvolupament:

FÍSIC

SOCIAL

EMOCIONAL

COGNITIU

- Dins de cada canal, l'individu pot situar-se en un punta de desenvolupament mínim, màxim o intermedi.
- Criteris per relacionar l'estil d'ensenyança i el canal de desenvolupament.

EL GRAU
D'INDEPENDÈNCIA
O DEPENDÈNCIA

LA CREATIVITAT

LA PARTICIPACIÓ
DELS GRUPS

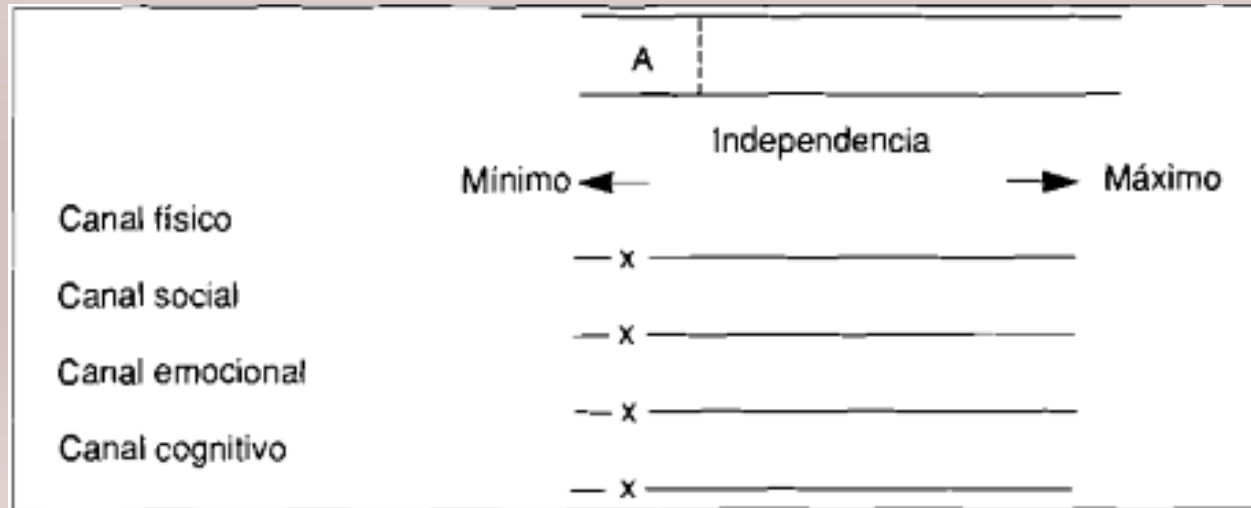
ALTRES

9. ELS CANALS DE DESENVOLUPAMENT

SEGUIR I OBEIR

- Analitzem el criteri d'independència:
- Canal físic → Grau de llibertat de prendre decisions en el comandament directe = mínima independència.
- Canal social → Requereix interacció i intercanvi = mínim grau social.
- Canal emocional → Inclou els nivells d'autoestima (pot variar el grau).
- Canal cognitiu → Vol dir la participació en la comparació, el contrast, la resolució de problemes... = mínim grau cognitiu.

9. ELS CANALS DE DESENVOLUPAMENT

- Analitzem el criteri de la participació del grup (esport col·lectiu) sota les directrius del comandament directe:
- Canal físic → Com + rendiment possible = màxim desenvolupament físic.
- Canal social → Gran nivell d'integració i cooperació amb els altres = màxim grau social.
- Canal emocional → Com + cooperació social exigeix + nivell emocional.
- Canal cognitiu → Com que els moviments solen ser repetitius = mínim grau cognitiu.

